

בדרך לבגן ציולה

סיפור לתחילת שנה בגן בנות

רותי עולה לטן זיטה, האן של הזדולות. רותי קחה חוקדס בבוקר, לבשה את התיק החדש, נתנה לאמא יד, והנה הן צוערות יחדיו לטן הזדולות.

רותי מסתכלת סביב. הכל נראה כל כך יפה היום, ושמו!

השם - שולחת קרניים נעימות. לא חמות מידי.

העניים הנוסעים אט אט בשמים - לא כהים מידי.

ואפילו הפרפרים ליד שוח השופנים יפים ולא מחידיים בכלל.

רותי אחשיכה להסתכל סביב. היא מסתכלת על הדשא הצומח בחצר
הסמוכה, ורואה שהוא ירוק יותר היום. מסתכלת על הפרחים בערושה -
ורואה אותם פורחים וצבעוניים.

"העולם מקושט היום!" היא חושבת בלב. "מי קיט את העולם היום? אולי
מישהו התכוון לקט את הדרך לילדות שעולות לכן זילה?"
רותי אחחה. היא רואה בהמשך הדרך עוד קישוטים.

הנה על השביל מטיילת חיפושית! כל כך יפה היא החיפושית!
"מה, התלבשת חגיגי לכבוד היום הראשון בגן צינה?" היא שואלת בקול.
החיפושית מקשיבה, ומחייכת: "מה פתאום? בכל יום אני לובשת את אותה
השמלה! פשוט מאד את היא שמחה!"
כך אחרה החיפושית, ופרחה לה.

הנה מתעופפת לך דבורת הדבש, והיא מזמזמת בעליבות שיר שח.
”מה, את שרה שיר לכבוד היום הראשון בגן זילדה?” היא שואלת בקול.
הדבורה מקשיבה, ומחייכת: ”מה פתאום? בכל יום אני מזמזמת את
אותה המנגינה! פשוט מאד את היא שמחה!”
כך אחרה דבורת הדבש, ופרחה לך.

כפינת הרחוב צוחח עץ
גבוה. אוה! כמה שהוא
ירוק היום!

"מה, הצמחת עוד עצים
לכבוד היום הראשון בגן
זיטה?" היא שואלת
בקול.

העץ מנענע את העלים
ואומר: "מה פתאום?
העלים האלו צמחו
בתחילת העונה! פשוט
מאד את היא שמחה!"

הנה משיעים לטן זילה. אוה! איזה טן יפה ומקושט! רותי אחה
מאר לעלות לטן זילה.

רותי רזה פניחה לטן החדש, מנפנת לאמא לשלום.
היא רוזה לספר לכל החברות בטן, וטם לזילה, הטנת החדשה,
על כל הקישוטים היפים שמישהו תלה לכבוד היום הראשון!

